

HÔM NAY LỜI KINH THÁNH NÀY ĐƯỢC ỨNG NGHIỆM

Cảm ơn, Anh Demos, Anh Carl Shakarian, hay, Demos Shakarian, Anh Carl Williams, và các đại biểu, tất cả mọi người. Tôi chỉ nghĩ rằng người anh em đó, người thợ cày ở đây, vừa bày tỏ những gì tôi muốn nói, tối nay, rằng anh ấy vừa lấy đi lời phát biểu của tôi ngay khỏi tôi. Bởi vì, tôi rất thích điều này, tôi tin, hội đồng này, nhiều hơn bất cứ hội đồng nào mà tôi đã từng tham gia. Tôi chưa bao giờ thấy, trong bất kỳ hội đồng nào, sự hòa hợp hơn và tình thông công và tình yêu thương anh em thực sự như vậy. Một điều khác mà tôi đã làm, tôi đã gặp nhiều đại biểu mới của Thiên đàng, những người anh em mới mà tôi đã có đặc ân để bắt tay và nói chuyện với.

² Chỉ vài đêm trước, tôi đã lắng nghe anh em Báp-tít đang ngồi ở đằng kia. Tôi không thể nghĩ ra tên của anh ấy. [Anh Shakarian nói, “Irvin.”—Bt.] Irvin. Và anh ấy đã mang đến cho tôi một tấm thẻ từ...Tôi tin đó là di của anh ấy, đang ngồi ở đây tối nay. Bà đã giữ thẻ cầu nguyện đó trong khoảng hai mươi năm.

³ Bà được đưa vào buổi nhóm, sắp chết vì một căn bệnh, mà có lẽ bác sĩ có thể giải thích nó là gì. Nó giống như bệnh phung, nhưng nó không phải là bệnh phung. Anh em chỉ...Có một ca phẫu thuật, họ có thể cắt một sợi dây nào đó ở đây, hay điều gì đó, nhưng bà ấy sẽ giống như một thực vật, bà sẽ phải ngồi ở đó. Và trong khi bà ấy đang ngồi ở đó, có lẽ thẻ của bà ấy không được gọi hoặc không có gì, đã không được vào trong hàng cầu nguyện, Đức Thánh Linh đã hướng tôi đến với bà. Và bà ấy đã trở lại đó tối nay, khỏe mạnh, và chúng ta rất biết ơn vì điều đó. Sự...

⁴ [Anh Shakarian nói, “Thưa anh, tôi nghĩ—tôi nghĩ Howard Irvin đã ở trên đó nói chuyện với anh, nhưng tôi nghĩ di đang ở đây. Có lẽ chúng ta có thể để di ấy đứng lên.”—Bt.] Bà sẽ đứng lên chứ? Người—người di của...[“Bà ấy đấy. Vẫy tay. Vẫy tay.”]

⁵ Xin Chúa ban phước cho chị, chị của tôi, vì đức tin vững cảm của chị nơi Con Đức Chúa Trời. Cầu xin Ngài giữ chị khỏe mạnh cho đến lúc Ngài gọi chị về Nhà, khi người phàm này sẽ nhận lấy sự bất tử. Tôi rất biết ơn vì điều đó, nghĩ rằng chị ấy đã giữ tấm thẻ đó trong suốt những năm này, và rồi được mang đến đây cho tôi và chỉ cho tôi thấy tối nay. Anh em biết đấy, tôi đang nói, nó giống như bánh trên mặt nước, nó trở lại với anh em, khi anh em cố gắng làm điều gì đó cho người khác.

⁶ Bây giờ, tôi cũng đã có đặc ân gặp gỡ nhiều mục sư truyền đạo tốt đẹp này, và tôi chắc chắn biết ơn sâu sắc sự thông công tốt đẹp của họ, sự hợp tác này. Anh Carl đã thông báo tôi sẽ trở lại vào năm tới, nếu Chúa muốn, và chúng ta còn ở đây trên trái đất. Và, ồ, tôi hy vọng sẽ gặp lại mọi người trong các bạn ở đây vào năm tới, và mỗi người mang theo một đại biểu khác với mình và với chị ấy.

⁷ Bây giờ chỉ có một điều mà tôi muốn nói một chút về điều gì đó, có lẽ chỉ trong chốc lát thôi.

⁸ Bởi vì, Tiến sĩ Reed sẽ nói tiếp theo, và tôi đã đến tận đây tối nay, tôi đã có hai trăm năm mươi dặm để tôi...thực hiện chuyến đi này, để nghe Tiến sĩ Reed. Và chỉ một điều gì đó đã xảy ra cách đây một lát mà tôi sẽ...Nhưng—nhưng, Tiến sĩ Reed, tôi đã lái xe một ngàn dặm để nghe ông ấy giảng. Nhưng điều gì đó đã...Kể từ khi tôi đã ở đây, tôi sẽ lái xe một ngàn dặm chỉ để nghe những gì tôi đã nghe cách đây một lát, một điều tuyệt vời như vậy, điều gì đó mà xác thịt và huyết không thể bày tỏ. Xin lấy Đức Thánh Linh làm điều đó. Và thấy người nào đó đã khích lệ đời sống tôi theo cách như vậy, và tôi chắc chắn sẽ rất biết ơn trong suốt phần đời còn lại của mình.

⁹ Những gì tôi muốn nói, là—là, nếu tôi từng phải phẫu thuật, hãy mời một bác sĩ y khoa, anh—anh hãy đến với tôi, Tiến sĩ Reed, ngay lập tức. Tôi—tôi có thể tin cậy người đó phẫu thuật, nếu tôi phải có một ca phẫu thuật, những bàn tay tin vào Đức Chúa Trời, đó—đó sẽ là bàn tay tôi muốn làm việc trên tôi. Và vì vậy chúng ta...Tôi tin cậy tôi sẽ không bao giờ phải có nó. Nhưng nếu tôi làm thế, tôi muốn anh ấy, hay một người như anh ấy, làm công việc, nếu anh ấy không thể ở đó.

¹⁰ Tôi đã có điều gì đó xảy ra tối hôm qua, điều đó, hay đúng hơn là, chiều hôm qua, điều đó thật sự hầu như lạ lẫm đối với tôi. Và tôi sẽ nói ngắn gọn, bởi vì tôi không muốn làm mất thì giờ của người anh của tôi, khi anh ấy sẽ nói. Nhưng tôi cho rằng nó hầu như là một phần thưởng cho chức vụ của tôi.

¹¹ Tôi—tôi quan sát những điều nhỏ nhặt. Chỉ mỗi điều nhỏ bé đều có một ý nghĩa, đối với tôi. Tôi không tin rằng bất cứ điều gì xảy ra với một Cơ-đốc nhân một cách tình cờ. Tôi nghĩ đó là sự định trước của Đức Chúa Trời, bởi vì Chúa Jêsus đã phán Ngài sẽ làm cho mọi sự hiệp lại có ích cho những người yêu mến Ngài. Vì vậy cho nên tôi tin rằng mọi điều nhỏ nhặt trong—trong chức vụ khiêm nhường nhỏ bé mà Ngài đã ban cho tôi, để giúp đỡ anh chị em, để giúp đỡ mọi người, và tất cả anh chị em là sự giúp đỡ đối với tôi, giúp đỡ nhau để đến với miền Vinh hiển. Trong đó, mỗi việc nhỏ đều có một ý nghĩa, đối với tôi. Nhưng thật khó cho tôi tin điều đó, chiều hôm qua, khi tôi làm mất đề tài của mình ở trên đây. Tôi—tôi nói với anh em, tôi chưa bao giờ bị như vậy trong đời. Và, rồi, vợ tôi—vợ tôi đã tặng tôi một quyển Kinh Thánh mới cho lễ Giáng sinh.

¹² Quyển cũ của tôi đã bị sờn rách. Tôi đã có Nó gần hai mươi năm nay, đã được ban cho tôi bởi dân sự Đền tạm Phúc âm Houston, cách đây nhiều năm, khi tôi khởi đầu với những chiến dịch. Và vì vậy tôi thật sự, tôi yêu mến Nó rất nhiều, và tôi... những tờ giấy và những trang giấy, từ việc băng qua biển, và khắp nơi, cho đến khi tôi...nó chỉ rơi ra ngoài. Và tôi lấy ra một trang có lẽ trong Sáng thế ký, và phải xem lại trong Phục truyền luật lệ ký ở đâu đó để tìm thấy nó, anh em biết đấy, nơi tôi vừa gắn nó trở lại trong Kinh Thánh. Vì vậy, cô ấy đã mua cho tôi một quyển cho lễ Giáng sinh. Và tôi ghét bỏ quyển Sách cũ sang một bên, Nó rất yêu dấu đối với tôi. Tôi nói, “Nếu tôi đi trước khi Chúa Jêsus đến, hãy đặt Nó trên tôi. Hãy để Điều này đi xuống với tôi, và tôi sẽ đến với Nó khi chúng ta đến.” Vậy thì, đó là quan điểm của tôi, dù sao đi nữa.

¹³ Như tôi đã từng kể một câu chuyện nhỏ. Hy vọng đây không phải là sự báng bổ. Nhưng tôi đã đi đến...Một người đã nói với tôi lần nọ, tôi tin đó là Anh Earl Prickett, một buổi nhóm ở New

York; và tôi đã gặp một người, anh ta nói, “Này, là một thầy giảng, anh đang làm gì với những thương gia này?”

Tôi nói, “Tôi là một nhà kinh doanh.”

Và anh ấy nói, “Anh đang kinh doanh loại gì?”

14 Tôi nói, “Sự đảm bảo.” Bây giờ, anh ấy nghĩ tôi đã nói, “bảo hiểm,” anh em thấy đấy. Vì vậy tôi nói, “Sự đảm bảo.”

Anh ấy nói, “Ồ, anh bán loại bảo hiểm gì?”

15 Tôi nói, “Sự sống Đời đời.” Đời đời! Nói, “Tôi không bán Nó. Tôi chỉ là một chủ hợp đồng, chính tôi, và tôi cố gắng kê đơn Điều đó cho những người khác.”

16 Nhớ có lần, tôi đi học với một cậu bé, và cậu ấy là một nhân viên bán bảo hiểm. Bây giờ, bảo hiểm thì tốt, nhưng tôi không có cái nào cả. Sau đó, vì vậy anh ấy đến nhà tôi, và anh ấy nói, “Billy, tôi muốn bán cho anh một số bảo hiểm.” Nói, “Tôi biết anh trai của anh.” Anh trai tôi bán cho Metropolitan. Anh ấy nói, “Ồ,” nói, “tôi muốn, tôi muốn bán cho anh một số bảo hiểm.”

Tôi nói, “Ồ, Wilmer, cảm ơn anh.”

17 Và anh em sẽ...anh ấy có thể ở đây tối nay, người anh em của anh ấy, anh viết những bài báo trong *Phòng Cao*, cuốn sách, *Phòng Cao*. Vì vậy anh ấy...

Tôi nói, “Tôi có sự đảm bảo.”

Anh hỏi, “Gì vậy?”

18 Và vợ tôi nhìn tôi như thể tôi là một kẻ đạo đức giả. Cô ấy... và tôi nói... Vì vậy cô ấy nói, “Billy?”

Và tôi nói, “Vâng, ừ-m, tôi có sự đảm bảo.”

19 Và anh ấy nói, “Ồ, tôi—tôi xin lỗi,” nói, “tôi đã không...tôi nghe nói rằng anh không có bảo hiểm nào.”

Và tôi nói, “Không, tôi có sự đảm bảo.”

20 Và—và anh ấy đã nắm bắt được tôi, những gì tôi đã nói lúc đó. Anh ấy nói, “Anh đã nói gì?”

“Tôi đã nói, ‘Sự đảm bảo.’”

Và anh ấy nói, “Ồ, anh muốn nói gì?”

21 Tôi nói, “Sự bảo đảm phước hạnh, Chúa Jêsus là sự đảm bảo của tôi; ồ, thật là một sự nếm trước vinh quang Thiên liêng! Tôi là người thừa kế sự cứu rỗi, được Đức Chúa Trời mua chuộc; được sinh ra bởi Thánh Linh Ngài, được rửa sạch trong Huyết Ngài.”

22 Anh ấy nói, “Billy, anh biết tôi biết ơn sâu sắc điều đó.” Nói, “Đó là một điều rất tốt. Nhưng,” nói, “anh bạn à, điều đó sẽ không đưa anh ra đây trong nghĩa địa.”

23 Tôi nói, “Nhưng Nó sẽ đưa tôi ra ngoài.” Tôi không lo lắng về, Tôi không bận tâm về việc đi vào; nó đang đi ra, đấy. Vì vậy tôi nghĩ đó là cách chúng ta cảm nhận về điều đó.

24 Tối hôm qua, khi tôi cầm quyển Kinh Thánh đó lên, và tôi không thể tìm thấy phân đoạn đó. Và tôi cầm quyển Kinh Thánh mới đó lên. Tôi đọc từ quyển cũ, và tôi cầm quyển mới và đặt Nó dưới cánh tay của tôi và chạy lên đây. Và tôi quay lại chỗ đó, và tôi nghĩ, “Ồ, ở đây, tôi tin đó là Thánh Giăng 16:21,” và nó không phải là việc đọc chút nào.

Tôi nói với Anh Moore, “Đó có phải là nơi đó không?” “Vâng.”

25 Và tôi nhìn lại, và nó không có ở đó. Vì vậy tôi nghĩ, “Ồ, họ đã đặt sai vị trí trong—trang trong.”

26 Rồi anh tôi đến đây, Anh Stanley, anh ấy đã đến; Giám mục Stanley, thì đúng hơn. Và tôi không biết người đó muốn nói gì, tôi...Đó là một sự an ủi như vậy, mặc dầu vậy. Ông ấy bước đến gần bên cạnh tôi, và ông nói, “Giữ vững vàng, anh ơi, có lẽ Đức Chúa Trời sẽ làm điều gì đó.” Thấy không? Và điều đó chỉ khích lệ tôi, để nghĩ rằng ông ấy sẽ nói thế.

27 Tôi tự hỏi liệu ông có nhận ra mình đã nói tiên tri không? Nhưng đã nói chuyện với ông cách đây một lát, ngay trước khi lên đây, tôi tin chắc ông ấy đã nói.

28 Vì vậy tôi đã mang nó vào trong Sứ điệp của tôi về *Cơn Đau Sanh Nở*, và vân vân. Và cách làm điều đó hơi thô lỗ của tôi, về hoa huệ; và cách nó được sinh ra và sanh ra, và mọc lên, và kéo mặt trời lên, giọt sương, và vân vân. Và rồi sự hư nát của những gì nó phải chết đi, để được sinh ra, đúng hơn là, đi ra. Và tôi đang cố gắng làm một minh họa về hội thánh.

29 Giống như bác sĩ ở đây, nếu ông ấy đi chữa trị cho một bệnh nhân. Ngày nay chúng ta có những bác sĩ nói rằng, “Anh có thể chà xát bàn chân mình, vào phía sau gót chân, và chữa lành bệnh ung thư trên mặt anh, anh thấy đấy.” Nhưng một bác sĩ giỏi sẽ không lắng nghe một điều như thế. Ông đối xử với bệnh nhân theo cuốn sách mà ông đang đọc về nghiên cứu y khoa.

30 Và đó là cách tôi cố gắng làm để chữa trị cho bệnh nhân. Khi tôi thấy hội thánh đau ốm, tôi không muốn cố gắng nói với họ rằng họ cần một cái bắt tay mới hay điều gì đó, một tổ chức mới. Tôi phải đối xử với nó theo Sách mà tôi—tôi biết, đấy. Và vì vậy khi tôi thấy hội thánh, trông giống như bùng phát với bệnh sỏi, tôi muốn lấy chính Toa Thuốc mà tôi nghĩ là đúng, và đối với bệnh sỏi, để lấy nó ra khỏi hội thánh; khi tôi thấy tội lỗi bùng phát trong nó, nó cũng giống như vậy!

31 Tôi đã cố gắng so sánh với Ê-sau và Gia-cốp, và rồi đưa thời gian xuống. Và tôi sẽ không đi vào điều đó. Nhưng mang nó đến phần cuối cùng trong Kinh Thánh cuối cùng của tôi để sử dụng, là sự so sánh nó, không phải là trái với Kinh Thánh, nhưng như Chúa Jêsus đã phán nó sẽ xảy ra, những gì mà Tiến sĩ quan trọng đã nói tình trạng của hội thánh sẽ có, trong những ngày sau rốt này, “Đó sẽ là một hội thánh Lao-đi-xê, giàu có, mù lòa, lỏa lồ, nghèo ngặt,” và nó sẽ được so sánh với thời Sô-đôm. Bây giờ, chúng ta biết đó là Lẽ thật. Nếu anh em để ý điều đó, về mặt lịch sử, Ngài đã mang vào thời Nô-ê, trước tiên, và sau đó là thời Sô-đôm. Và đó chỉ là cách nó đi lại, cũng giống như vậy.

32 Và lịch sử, có nhiều lần, chính nó lặp lại, lịch sử cũng vậy, và những—những lời hứa của Kinh Thánh cũng vậy. Chẳng hạn, như trong Ma-thi-ơ 3, có nói, “Ta đã gọi con Ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô.” Bây giờ nếu anh em tham khảo thêm về điều đó, đó là Gia-cốp, con trai của Ngài, Ngài đã gọi ra khỏi xứ Ê-díp-tô; đó là đứa con nhỏ hơn của Ngài. Nhưng Con vĩ đại của Ngài, Chúa Jêsus, cũng được gọi ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Vì vậy nó có một—một câu trả lời kép.

33 Vì vậy, và thấy khi họ nói về điều đó, và rồi tôi mang những suy nghĩ của mình về điều đó. Và tôi bước ra khỏi...ra khỏi bục giảng, và đi ra ngoài. Các con tôi, về nhà, muốn dừng lại ở đâu

đó ở đây, để mua một cái bánh mì kẹp thịt. Và tôi đi vào, người vợ nói, “Billy, em rất lo lắng không biết phải làm gì.” Nói, “Em đã đưa cho anh quyển Kinh Thánh đó.”

34 Tôi nói, “Em không bao giờ viết nó, và em không bao giờ đặt nó lại với nhau, em yêu.”

35 Cô ấy nói, “Nhưng, cứ nghĩ đi, em—em tặng anh một—một quyển Kinh Thánh có một chỗ sai trong đó.”

Tôi nói, “Ồ, có lẽ không phải vậy.”

36 Và vì vậy một trong những đứa trẻ đã nhặt nó lên, và chúng ta sẽ cảm thấy những trang giấy. Không, nó trông ổn. Nhưng ngay ở phía dưới, nó là hai trang dính vào nhau, đấy, và chương thứ 16 ở phía bên này, và rồi sự tiếp tục của chương thứ 16 đến ở phía bên kia. Và chương thứ 17 bắt đầu vào...đấy, nó thật hoàn toàn, hoàn toàn giống nhau, ngang qua. Và tờ giấy Ấn-độ đó, thật mỏng, dính vào nhau, và tôi đã đọc hết chương thứ 17 mọi lúc, thay vì chương thứ 16.

37 Và tôi nghĩ, “Đức Chúa Trời ôi, tại sao Ngài làm thế? Tại sao sẽ có chuyện như vậy bây giờ?” Đó là cảm giác của tôi, anh em biết đấy, để thấy tất cả điều đó là gì, bởi vì tôi nghĩ không có gì tình cờ xảy ra. Và tôi đang nghĩ về sự an ủi của người anh em này ở đây, đang đến, nói với tôi, “‘Hãy vững vàng,’ người ấy là một linh mục, ‘hãy vững vàng, có lẽ Đức Chúa Trời sẽ làm điều gì đó,’” hay điều gì đó theo cách đó. Và tôi nghĩ, “Làm thế nào có thể được?”

38 Và rồi, đang ngồi đó, giống như một tiếng sét từ Thiên đàng nó đã đến với tôi. Bây giờ, điều này có thể không có ý nghĩa với anh em, nhưng nó có ý nghĩa với tôi, đấy.

39 Tôi nhớ, trong Lu-ca chương thứ 4, rằng Chúa Jêsus bước vào nhà hội ở Na-xa-rét, nơi Ngài được nuôi dưỡng, như thói quen của Ngài là đi vào nhà thờ vào...nhà hội, vào ngày Sa-bát. Và khi Ngài làm thế, chúng ta để ý ở đó rằng thầy tế lễ đã trao cho Ngài quyển Kinh Thánh, Cuộn Kinh Thánh. Chúa Jêsus, nhìn qua Cuộn sách, tìm thấy nơi nào đó, Ê-sai 61, và Ngài đã đọc lời Kinh Thánh. Rồi Ngài trao Kinh Thánh lại cho mục sư. Và rồi khi

Ngài quay lại với cử tọa, mọi con mắt đều đổ dồn vào Ngài. Và Ngài phán:

...Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm...

⁴⁰ Và chúng ta biết việc đọc Kinh Thánh đó thật kỳ lạ như thế nào, bởi vì Ngài chỉ lấy một phần của câu 1 và 2, của Ê-sai 61:1 và 2. Nhưng Ngài đã đọc đến đây, nơi mà, “Thần của Chúa ngự trên Ta, để rịt những người có tấm lòng tan vỡ, và để—để (ban cho) chữa lành người đau, và để mở mắt người đui, và rao giảng năm ban ơn của Chúa,” và rồi Ngài dừng lại. Vì, kế tiếp là mang đến sự phán xét; điều đó sẽ áp dụng cho sự Đến lần thứ Hai của Ngài, không phải lần đến đầu tiên của Ngài. Và Ngài dừng lại, và quay lại, và phán, “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.” Điều đó thật trực tiếp làm sao!

⁴¹ Và thật là một—thật là một—một lời tuyên bố với các thầy giáo và những người mà đã có mặt, rằng Ngài có thể làm cho điều này rõ ràng với dân sự, “Hôm nay lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm.” Vì Ngài ở đây, là Đấng Mê-si, tuy nhiên họ không tin điều đó. Ngài ở đây, Đấng được xức dầu cho thời đại đó. Mỗi chút chức vụ của Ngài, từ khi Ngài sanh ra, đã được chứng minh là những gì Ngài đã có, và tuy nhiên họ không thể tin điều đó. Thật là một lời tuyên bố tuyệt vời! Nhưng Ngài có thể nói ngày hôm nay...

⁴² Và nếu một người mở mắt ra, họ có thể biết, biết họ đang sống trong thời đại nào, vì đó là giờ của Ngài, vì Ngài ở ngay tại đó đang làm chính xác những gì lời Kinh Thánh, tất cả các đấng tiên tri, đã nói sẽ xảy ra trong ngày đó. Ở đây Ngài đang làm chính xác những gì Đức Chúa Trời đã nói tiên tri sẽ xảy ra! Làm thế nào họ đã bỏ lỡ việc nhìn thấy nó? Họ nên biết ngay lập tức, thấy chức vụ của Ngài là gì. Đó là Đấng Mê-si. Họ hẳn đã biết điều đó, bởi vì Ngài đã phán, “Lời Kinh Thánh được ứng nghiệm.”

⁴³ Tôi nghĩ về ngày hôm nay. Và để ý đó là gì khi vị—vị linh mục đã đưa ra Lời. Lời đã được đọc, được trao lại cho thầy tế lễ. Và trích dẫn cuối cùng trong đề tài của tôi mà tôi đã có, và lời Kinh Thánh của tôi đã viết xuống, là Thánh Lu-ca 17:30, nơi mà, Chúa Jêsus nhắc lại thời đại này mà chúng ta đang sống, “giàu có,

Thời đại Lao-đi-xê,” và tuy nhiên thối nát trong chính trị, chính trị giáo hội và chính trị quốc gia, thật thối nát hết sức. Và rồi Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, cũng sẽ xảy ra trong kỳ cuối cùng sắp đến,” để ý những gì Ngài đã phán ở đó, “trong ngày mà Con Người sẽ được bày tỏ.”

44 Đấy, “Trong những ngày mà Con Người sẽ được bày tỏ!” Tôi muốn thu hút sự chú ý của anh em.

45 Đấy, Ngài đến trong ba danh xưng. Ngài đã đến như Con Người, là Đấng tiên tri. Và đó là những gì Ngài đã làm, Ngài đã chứng minh chức vụ của Ngài, bằng một vị tiên tri. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Mỗi người trong chúng ta đều biết điều đó. Ngài không hề nói Ngài là Con Đức Chúa Trời; Ngài phán Ngài là Con Người. Bây giờ, ngày hôm nay, Ngài là Con Đức Chúa Trời, mà Ngài đã trở lại, và bây giờ Ngài ở trong hình dạng của Đức Thánh Linh, Người không thấy được; nhưng tuy nhiên, Đức Chúa Trời, Con Đức Chúa Trời. Trong Thiên hi niên, Ngài ngự trên Ngai của Cha Ngài, mà Ngài sẽ là Con của Đa-vít. Ngài đã bày tỏ chính Ngài trước hết như là Con Người, một tiên tri; thời đại này, qua thời đại hội thánh, Con Người...hay Con của Đức Chúa Trời; và trong thời đại khác, Con vua Đa-vít. Ba con trai!

46 Nhưng anh em để ý ở đây, Ngài phán, vào sự kết thúc của thời đại hội thánh, nó đã rơi vào tình trạng lộn xộn như vậy cho đến khi Ngài sẽ được bày tỏ lần nữa như Con Người, “khi Con Người được bày tỏ.” Sự lộn xộn đó thật thích hợp ngày hôm qua! Và tôi hy vọng anh em không bỏ lỡ nó.

47 Chúng ta đã có sự mặc khải của Con Đức Chúa Trời, nhưng lời hứa cuối cùng mà Áp-ra-ham đã có trước khi con trai được lập...hay được thực hiện, người mà ông đã được hứa; trước khi đứa con được hứa xuất hiện, Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài ở đó tại Sô-đôm như một Đấng Tiên Tri, là một Người, trong xác thịt, Đức Chúa Trời. Elohim, như tôi đã nghe người nào đó nói điều đó cách đây một lát, mà bốn tánh Đức Chúa Trời đã ở trong Ngài. Ngài là sự trọn vẹn. Elohim là sự trọn vẹn của bốn tánh Đức Chúa Trời, về mặt thân thể. Và chúng ta để ý ở đó khi Lót thấy...Khi Áp-ra-ham thấy Ngài đến, ông nói, “lạy Chúa tôi.” Có ba trong số Họ. Và ở dưới Sô-đôm, Lót thấy hai người, và nói, “các

chúa tôi,” thiếu sự mặc khải. Vì vậy hãy để ý những gì đã xảy ra ở đây, khi Ngài đến, Ngài đã bày tỏ chính Ngài như thế nào.

⁴⁸ Chúng ta có thể không, tôi không thể nói điều này nếu tôi chỉ cố gắng trên ngón chân của tôi, đây, người anh em đã nói tiên tri khi anh ấy nói với tôi những gì anh ấy đã làm! Ngày nay! Hãy xem những gì Ngài đã làm ngay sau khi đọc lời Kinh Thánh đó. “Trong những ngày mà Con Người,” không phải một người, không phải một con người, “Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài ở giữa dân sự Ngài lần nữa.” Ngày hôm nay lời hứa này, về thời đại này mà chúng ta đang sống, được ứng nghiệm ngay trước mắt chúng ta. Ngài quay lại ngay với hội chúng, và mười hay mười hai người, bất kể người nào ở ngoài đó, không rõ, Ngài đã làm chính điều giống như Ngài đã làm tại Sô-đôm. Ngày hôm nay đã có lời Kinh Thánh này được bày tỏ trước anh em. Nó đã được thành sự thật trước anh em.

⁴⁹ Thế thì, thưa anh, chị em, quý vị đại biểu, quý vị mục sư truyền đạo, bất kể chúng ta ở đây, là con cái của Đức Chúa Trời, thế thì chúng ta gần gũi như thế nào với sự Đến của Ngài? Nếu bây giờ chúng ta thấy lời Kinh Thánh mà Ngài đã hứa, ngay trước khi lửa giáng xuống ở Sô-đôm để đốt cháy nó, và so sánh thời đại này với nó, và thấy lời Kinh Thánh đó ngay trước mắt chúng ta được ứng nghiệm, thế thì chúng ta gần gũi như thế nào với sự Đến của Con Đức Chúa Trời? Thật gần gũi làm sao sự bày tỏ của Kinh Thánh, giống như Ngài đã làm qua Áp-ra-ham, mang Hội thánh lên, trong hình bóng, mà Ngài là lời hứa với Hội thánh! Và bây giờ chúng ta thấy, dòng dõi xác thịt của Áp-ra-ham, họ đã thất bại như thế nào. Nhưng Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham, là bởi đức tin nơi Lời đã hứa, bây giờ đang được bày tỏ trên đất ngày nay. Chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng, thưa anh em, chị em của tôi. Chúng ta đang ở lúc cuối cùng.

⁵⁰ Và chúng ta không có một loại nào khác. Tôi phải đánh máy lời Kinh Thánh bởi vì tôi không có đủ trình độ học vấn để đưa ra những lời và các thứ. Tôi làm một kiểu. Nhưng nếu tôi nhìn thấy trong những cái bóng...Nếu tôi chưa bao giờ nhìn thấy bàn tay mình, và nhìn thấy cái bóng, tôi biết tôi có năm ngón tay. Và đó là cách anh em phải xem các loại Kinh Thánh của Cựu Ước. Nó

làm gì? Nó báo trước điều này. Và Chúa Jêsus đã phán rằng Sô-đôm là dấu hiệu báo trước về thời kỳ cuối cùng bấy giờ. Và chính những lời Kinh Thánh đã được hứa với Sô-đôm, chính những lời Kinh Thánh mà đang diễn ra tại Sô-đôm, mà Chúa Jêsus đã phán sẽ lặp lại chính nó trong thời đại này, nó được bày tỏ ngay trước chúng ta ngày hôm nay.

⁵¹ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Đừng bỏ lỡ nó. Và nếu tôi không gặp anh em ở đây vào năm tới; khi họ leo lên Những Bậc Thang Vàng, tôi hy vọng sẽ gặp anh em trên Đó. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

[Một chị em nói tiếng lạ, và rồi chị ấy đưa ra một sự thông giải. Một anh em đến trước chiếc micrô và dẫn dắt hội chúng hát *Ngài Sẽ Đến Nay Mai*. Băng trống—Bt.]

⁵² Cha ôi, chúng con là...[Băng trống—Bt.] Theo lời Kinh Thánh, chúng ta đang thấy được bày tỏ, trước chúng ta, dấu hiệu và hình bóng cuối cùng. Những Lời của Chúa Jêsus Christ đã nói điều này là vậy. Giống như ở Sô-đôm, chúng ta thấy thế giới trong tình trạng của nó, chúng ta thấy hội thánh trong tình trạng của nó, chúng ta thấy những—những người được Chọn được gọi ra từ mọi giáo phái; Sự Sống, đó là trong những nơi đó, di chuyển ra bây giờ để mang hình dạng của Hạt giống. Chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, để chúng con sẽ thức tỉnh nhanh chóng.

⁵³ Như một anh em vừa nói bây giờ, anh đã nhìn thấy trước mặt mình, và khi anh ấy nhắm mắt lại, chỉ có đám đông đang đi trước anh ấy. Ôi Đức Chúa Trời, chúng con cảm thấy rằng có nhiều người chưa chạm đến. Xin giúp chúng con, lạy Chúa yêu dấu. Xin cho chúng con đi ra khỏi hội đồng này với một lời cảnh báo như vậy trong lòng, biết rằng ngày này lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁵⁴ [Anh Demos Shakarian nói, “Ha-lê-lu-gia. Biên tập viên của chúng ta, Jerry Jensen, mời anh lên đây chứ? Mẹ vợ của—của anh ấy bị bất tỉnh, đúng. Anh ấy vừa nhận được tin ấy. Và họ là những mục sư truyền đạo của Phúc âm, những mục sư truyền đạo của Foursquare. Chúng ta sẽ chỉ...Anh ấy là, tôi biết anh ấy rất đau buồn. Và, và chỉ...”—Bt.] Vừa mới nhận có điều đó, vừa

mới nghe lúc này? [“Vâng.”] Họ có ở đây không? [“Không, họ, họ đang ở Los Angeles. Trong tình trạng hôn mê.”]

⁵⁵ Khoảng cách không có gì khác biệt với Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng Vô Sở Bất Tại. Ngài phải là, là Đức Chúa Trời. Một số trong những điều vĩ đại nhất mà tôi biết được thực hiện, trong chức vụ khiêm nhường của riêng tôi, là qua điện thoại, hay ai đó đang gọi vào, những điều tuyệt vời đã xảy ra. Chúng ta hãy đồng ý với nhau rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành những người đau ốm này.

⁵⁶ Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, chúng con mang họ vào trong sự Hiện diện của Ngài, bằng lời cầu nguyện. Chúng ta biết rằng một đêm họ có một sứ đồ đã bị đóng cửa khỏi mọi hoạt động lúc đó; ông đã ở trong tù và ông sẽ bị chặt đầu vào ngày hôm sau. Dưới nhà của Giảng Mác họ đã có một buổi nhóm cầu nguyện, và ngay trong những xà-lim bên trong đó đã xuất hiện cùng Trụ Lửa đó đã đi theo dân Y-sơ-ra-ên, hay dân Y-sơ-ra-ên đi theo Nó qua đồng vắng; đã đến ngay, bởi vì buổi nhóm cầu nguyện đó, và mở ra mọi cánh cửa, và mang sứ đồ ra đường lần nữa, tự do để hầu việc.

⁵⁷ Chúng ta hiểu rằng những mục sư truyền đạo này, những người truyền giáo, bây giờ bị trói buộc, họ—thậm chí họ đang trong tình trạng hôn mê. Lạy Chúa, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Xin nghe lời cầu nguyện của chúng con tối nay, Ôi Chúa. Ngài phán, “Khi người cầu nguyện, hãy tin rằng người nhận lãnh những gì người cầu xin, thì điều đó sẽ được ban cho người.” Lạy Chúa, chúng con tin, và cầu nguyện rằng trong Danh Chúa Jêsus, để Ngài sẽ chữa lành họ, Chúa ôi, vì sự vinh hiển Ngài. Nó đã được nói, đã được hỏi, bây giờ hãy để nó được thực hiện. A-men.

⁵⁸ Xin Chúa ban phước cho anh, Jerry. Anh em tin với anh ấy.

Anh Demos.

⁵⁹ [Anh Demos Shakarian nói, “Cảm ơn, Anh Branham, Jerry. Ngợi khen Đức Chúa Trời. Tôi chỉ nhanh chóng muốn những con người đứng lên. Anh Arganbright, một trong những giám đốc quốc tế; đứng lên, Anh Miner. Jack Moore, mời đứng lên.

Clifford Ford. Doerflein, từ Seattle. Charles Đại tá Young. Enoch Christoffersen, Turlock. Jess Winemore. Ike Akamine, đến từ Quần đảo Hawai. Chao ôi, thật phước hạnh biết bao! Thật ông đã chúc phước cho linh hồn chúng ta ở đây, ngày nọ. Tôi yêu mến ông ấy. Ông ấy là đại sứ Hoa Kỳ của chúng ta, người đã phục vụ dưới bảy đời tổng thống, Gerald Roll; William Roll, xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Tiến sĩ Ray Marlin...?...! Chúa ban phước cho Ray...?...! Earl Prickett.”—Bt.]

60 [“Và Anh Branham đã được ban cho tư cách thành viên danh dự, tư cách thành viên trọn đời, đầy đủ trên tên của anh ấy. Và một trong số ít những người đã được ban giám đốc, bầu chọn, cách đây nhiều năm.]

Cảm ơn anh, người anh em.

61 [“Và Carl Williams, người yêu mến anh ấy rất nhiều. Và Anh Henry Krause, nhà sản xuất máy cày. Jewel Rose, thủ quỹ-thư ký của chúng ta. Người nông dân, Frank Foglio, trong...?...Và tôi không thể nghĩ về *anh*; Tôi không thể.” Một anh em nói, “Đó là Derrick Fredo.” Anh Shakarian nói, “Ồ, Anh Derrick...?...”, chúng tôi cảm kích chức vụ của anh ấy biết bao! Chà, và thật tuyệt vời, và—và rất nhiều! Tiến sĩ Stanley, đến từ Canada, miền đông Canada.]

62 [“Anh Howard Ervin, hẹn gặp lại anh ở đó, Howard Ervin. Và chúng tôi vừa có...Có phải người dì đó...?...Chúng tôi vừa bảo chị ấy đứng lên, cách đây một lát, Howard, trong khi anh đang ở với những người trẻ tuổi.]

63 [“Và tôi muốn xem bức ảnh đó của Anh Branham, cách đây hai mươi năm.”] Hừ!

64 [“Anh Norwood, Anh Norwood từ Thành phố Kansas. Anh Ben Smart từ Colorado. Herbert Bond, đến từ Los Angeles, một trong những giám đốc của chi hội Los Angeles, đang làm một công việc tuyệt vời ở đó. Và Fred Watson, mục sư đang ngồi ở đằng kia, trong góc. Art Wilson ở đây, và chúng tôi không có đủ chỗ ở đây cho anh ấy, vì vậy anh ấy ngồi với tất cả phụ nữ. Và tất cả các quý bà ở đây đều là vợ của các giám đốc. Và tất cả các bạn là những người tuyệt vời!]

65 [“Tôi có bỏ lỡ ai khác không? Một số giám đốc khác đã phải về nhà ngày hôm qua. Darrell Hon...?...phải đi. Vậy chúng ta hãy tỏ cho những người này thấy chúng ta cảm kích tất cả những nỗ lực của họ. A-men. Và tôi đã không bỏ sót bất cứ ai.]

66 [“Anh Branham. Hãy đến đây, Anh Branham. Anh có nhận ra người đó không?”]

Không, thưa quý vị. Rất nhiều sự thay đổi kể từ những ngày đó, thưa các anh em.

[“Hãy đến đây, Howard.]

67 [“Anh ấy là một người rất đẹp trai, và anh ấy vẫn đẹp trai, Anh Branham à. Và đó là một bức hình đẹp.]

68 [“Và chúng tôi cũng có di của anh đứng cách đây một lát. Và có lẽ anh muốn nói một vài lời, Howard.”]

69 [Anh Howard Ervin nói, “Cách đây từ mười hai đến mười lăm năm, Di Edith đã được chữa lành bệnh Raynaud, mà tôi hiểu là không thể chữa được về mặt y khoa. Tôi không biết Anh Branham có nói cho anh em biết hoàn cảnh không. Và tôi tự hỏi liệu tôi có thể mất một chút thời gian để làm như vậy không. Đây là thẻ của di ấy mà di đã có cho hàng chữa lành. Bà không bao giờ đứng trong hàng người chữa lành. Bà ấy đang ngồi, ngồi ở hàng thứ hai, trong thánh phòng ở đây ở Phoenix. Anh Branham đã giảng hết lòng, thật sự quá kiệt sức để cầu nguyện cho dân sự. Nhưng đột nhiên ông nhìn xuống bà, nhìn thẳng vào bà, và nói, ‘Bà có thể được chữa lành nếu bà muốn được chữa lành.’ Và bà ấy đã đi ra khỏi buổi nhóm đó, được chữa lành, và vẫn được chữa lành.”]

70 [Anh Shakarian nói, “Đó là một bệnh nan y. Phải không?”]

71 [Anh Ervin nói, “Vâng. Tôi hiểu rằng căn bệnh này không thể chữa được. Và các bác sĩ của chúng ta ở đây sẽ kiểm tra tôi; Tôi là một giáo dân y khoa. Nhưng tôi hiểu rằng đó là một căn bệnh về dây thần kinh, mà ảnh hưởng đến một người tương tự như bệnh phong. Các dây thần kinh bị nghẹt—bị nghẹt bởi nguồn cung cấp máu, và cuối cùng các ngón tay bị thối rữa và rụng đi. Có một ca phẫu thuật y khoa, của bác sĩ phẫu thuật ở phương Đông, đã nói với họ rằng họ có thể thực hiện, và đó là cắt đứt dây thần kinh

ở đây; nhưng, nếu họ có thể làm, dì ấy sẽ bị mất trí. Nhưng Đức Chúa Trời, bởi quyền năng vĩ đại của Ngài, đã chữa lành cho bà, và bà được chữa lành ngày hôm nay.”]

⁷² [Anh Shakarian nói, “Hãy để bà ấy đứng lên lần nữa, phía sau đó.”]

[Anh Ervin nói, “Dì có thể đứng lên không, Dì Edith?”]

⁷³ [Anh Shakarian nói, “Và đây, hai mươi năm sau.” Anh Ervin nói, “Cách đây mười lăm năm.” Anh Shakarian nói, “Mười lăm năm sau.” Anh Ervin nói, “Cách đây mười lăm năm.”]

⁷⁴ Cảm ơn Chúa! Có một người họ đã không nhắc tới. Tất cả chúng ta đều biết ơn sâu sắc Anh Shakarian. Phải không? Mỗi người trong chúng ta!

[Băng trống—Bt.]...giống như Chúa Jêsus,
Trên đất...để được giống như Ngài;
Suốt cuộc hành trình của cuộc đời, từ trái đất
đến miền Vinh hiển,
Tất cả những gì tôi cầu xin, để được giống như
Ngài.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

⁷⁵ Lạy Cha Thiên thượng, chúng con có thể hình dung tối nay Ngài đang đứng bên bức tường một lần và nhìn xem dân sự đến và bỏ vào kho bạc của Đức Chúa Trời. Và Ngài đã thấy người đàn bà góa này đến với chỉ một số tiền nhỏ, chỉ một vài xu phần mười, có lẽ đã có một số con cái ở nhà, nhưng bà quan tâm đến Nước Trời. Không nghi ngờ gì điều đó đã được lặp lại lần nữa tối nay. Đã có nhiều người đã bỏ vào, về thực tế tất cả những gì họ có ngay tại đây trong sự dâng hiến này, bởi vì nó đã được đặt trước chúng con, đến nỗi có một nhu cầu, và tấm lòng của chúng con ở trong điều này, Cha ôi.

⁷⁶ Con thường suy nghĩ, có lẽ nếu con đã đứng đó, chính là con đang nhìn vào người đàn bà góa đó, con sẽ chạy đến với bà ấy và nói, “Đừng làm thế, chị ơi. Chúng tôi—chúng tôi không cần nó.” Nhưng có lẽ nó đã sai. Ngài không bao giờ bảo bà đừng làm điều đó. Ngài chỉ đứng và xem bà làm điều đó, vì Ngài biết từ trong lòng bà, Ngài sẽ trả lại cho bà vì điều đó.

⁷⁷ Lạy Cha, con biết rằng Ngài biết ý định của mọi tấm lòng đặt ở đây tối nay, và nó để làm gì. Đó là vì có Nước Trời, Chúa ôi, rằng...công việc này mà chúng con rất vui hưởng, và sự thông công này, Chúa ôi, của tất cả các giáo phái lớn trên thế giới. Chúng con cảm thấy rằng chúng con là một dân đặc ân được ở đây tối nay trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, cảm thấy Lời vĩ đại này đang đến và bày tỏ, chứng minh Đức Chúa Trời đang ở giữa chúng con!

⁷⁸ Lạy Chúa, xin ban cho mỗi người ở đây như họ có nhu cầu. Bây giờ chúng con cầu nguyện để Ngài ban phước cho số tiền dâng cho mục đích sử dụng của nó. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Hôm Nay Lời Kinh Thánh Nay Được Ứng Nghiệm VIE65-0125

(This Day This Scripture Is Fulfilled)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Hai, ngày 25 tháng Giêng, năm 1965, dành cho hội đồng Thông Công Quốc tế của Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn tại Khách sạn Ramada ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org